

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/69/2023
Identifikačné číslo spisu:	8717209404
Dátum vydania rozhodnutia:	30.05.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Mária Trubanová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:8717209404.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu P. K., narodeného W., S., zast. advokátkou JUDr. Ing. Marcelou Martinkovičovou, Poprad, Nám. sv. Egídia 95, proti žalovaným 1/ P. R., narodenej W., K., 2/ P. R., narodenej W., S., zast. advokátom JUDr. Jánom Jenčom, Poprad, 1. mája 221/19, o náhradu škody 665,78 eur, vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 20C/49/2017, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 19. októbra 2021 sp. zn. 19Co/10/2021, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovanej 1/ nárok na náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Žalovaná 2/ má voči žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

- Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom z 19. októbra 2021 č. k. 19Co/10/2021-141 zmenil rozsudok tak, že žalobu zamietol a stranám sporu náhradu trov prvoinštančného, aj odvolacieho konania nepriznal.
- Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, jeho prípustnosť vyvodzoval z § 421 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku zák. č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), t. j., že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá doposiaľ nebola riešená v praxi dovolacieho súdu, a ktorú odvolací súd riešil vo svojom rozhodnutí nesprávne. Navrhol, aby dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, a zároveň mu priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania.
- Žalovaná 2/ v písomnom vyjadrení k dovolaniu žalobcu uviedla, že dovolanie považuje za neprípustné. Navrhla, aby dovolací súd dovolanie ako neprípustné v zmysle § 447 písm. c), či nemajúce náležitosti v zmysle § 447 písm. d), či neodôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi, ktoré ani nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 v zmysle § 447 písm. f) CSP odmietol, resp. zamietol dovolanie ako nedôvodné podľa § 448 CSP a priznal žalovanej náhradu trov dovolacieho konania vo výške 100 %.
- Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie

vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť, pretože nie je prípustné. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. Podľa § 422 ods. 1 CSP písm. a), b) a c) dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

6. Podľa § 422 ods. 2 CSP na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

7. Citované ustanovenie § 422 ods. 1 CSP obmedzuje prípustnosť dovolania pre nesprávne právne posúdenie veci tzv. majetkovým cenom (ratione valoris). Limituje prípustnosť dovolania určením výšky sumy, ktorá má byť predmetom dovolacieho prieskumu, pričom túto výšku viaže na desaťnásobok minimálnej mzdy vo všetkých sporoch, ktorých predmetom je peňažné plnenie. Výnimku predstavujú spory s ochranou slabšej strany, keď, vychádzajúc z koncepcie zvýšenej ochrany týchto definovaných subjektov, je majetkový cenový znížený na dvojnásobok minimálnej mzdy, aby v týchto sporoch bola ponechaná možnosť dovolacieho prieskumu i pri nižších sumách plnenia. To znamená, že pokiaľ je dovolaním napadnutý výrok rozhodnutia odvolacieho súdu o peňažnom plnení, je dovolací prieskum pre nesprávne právne posúdenie veci možný, len ak peňažné plnenie prevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, resp. v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy. V prípade príslušenstva pohľadávky sa prípustnosť dovolania odvíja od rovnakých limitov, ako pri istine.

8. V prejednávanej veci výška peňažného plnenia (bez ohľadu na príslušenstvo), ktoré je predmetom dovolacieho konania, predstavuje sumu 665,78 eur, pričom desaťnásobok minimálnej mzdy ku dňu podania žaloby na súde prvej inštancie (t. j. 29. septembra 2017) je 4.350 eur a dvojnásobok minimálnej mzdy je 870 eur (por. § 1 písm. b) nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 280/2016 Z. z., ktorým sa ustanovuje výška minimálnej mzdy na rok 2017). Z uvedeného vyplýva, že výška predmetu dovolacieho konania neprevyšuje zákonom stanovenú hranicu majetkového cenu obmedzujúceho prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP pri peňažnom plnení (ratione valoris), preto je prípustnosť dovolania žalobcu v zmysle § 422 ods. 1 písm. a) a b) CSP vylúčená.

9. Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania žalobcu je v danom prípade vylúčená ustanovením § 422 ods. 1 CSP, dovolací súd ani neskúmal, či rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá je v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu rozhodovaná odlišne, resp. ktorá je rozhodovaná rozdielne. Vzhľadom na procesnú neprípustnosť dovolania žalobcu nepristúpil ani k posúdeniu, či napádaný rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

10. Na podklade vyššie uvedeného dospel dovolací súd k záveru, že v danej veci dovolanie žalobcu smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto jeho dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c) CSP.

11. Výrok o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP), avšak v danej veci dodáva, že v dovolacom konaní žalovanej 1/ vznikol zásadne nárok na náhradu trov dovolacieho konania v zmysle § 453 ods. 1 s použitím § 255 ods. 1 CSP s tým, že o výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP by mal rozhodnúť súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

11.1. Z obsahu spisu ale vyplýva, že v danom prípade bola žalovaná 1/ v dovolacom konaní pasívna, nevykonala žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnila a podľa obsahu spisu jej ani žiadne trovy v dovolacom konaní nevznikli.

11.2. Podľa R 72/2018 ak podľa obsahu spisu strane v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva.

11.3. Na základe uvedeného v súlade so svojou judikatúrou dovolací súd rozhodol o trovách konania tak, že žalovanej 1/ nárok na ich náhradu nepriznal (R 72/2018).

12. Žalovaná 2/ bola v dovolacom konaní úspešná, preto jej dovolací súd na základe ustanovenia § 453 ods. 1 s použitím § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania voči žalobcovi v

plnom rozsahu.

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.